

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Emila Bdžocha a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí 3. apríla 2012 v trestnej veci obvineného **J. C.**, pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. a iné, o dovolaní obvineného podaného prostredníctvom obhajkyne JUDr. A. K. proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 5. februára 2009, sp. zn. 2To 144/2008, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného **J. C. sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica z 18. novembra 2008 bol obvinený **J. C.** v bode 1/ uznaný za vinného zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. a z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák., v bode 2/ z prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a v bode 3/ z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1/ dňa 30. októbra 2006 asi o 11.30 hodine na parkovisku pred rodinným domom číslo X. na P. ulici v P., po predchádzajúcom vzájomnom slovnom konflikte s M. Š., nar. X. a po tom, čo M. Š. fyzicky napadol obžalovaného **J. C.** kovovou pochrómovanou tyčou o priemere asi 2 cm a dĺžke asi 1 m, obžalovaný **J. C.** po vzájomnom zápase vytrhol M. Š. túto tyč z ruky a viackrát ho ňou udrel do oblasti hlavy a rúk. Na čo M. Š. spadol na zem, a keď sa postavil, utekal do dvora vedľa stojaceho rodinného domu číslo X.. Avšak pri pivnici tohto domu ho obžalovaný **J. C.** dobehol a touto tyčou ho opätovne viackrát udrel do oblasti

hlavy a tela, čím mu spôsobil otvorenú trieštivú zlomeninu lakt'ovej kosti, tržnozmliaždenú ranu v oblasti lakt'ového výbežku vľavo, tržnú ranu a pomliaždenie hlavy v oblasti čela, tržnú ranu a pomliaždenie hlavy v oblasti záhlavia, mnohopočetné pomliaždenia oboch predlaktí, mnohopočetné pomliaždenia s krvnými výronmi v oblasti plôch stehien a predkolenia, ktoré si vyžiadali práceneschopnosť od 30. októbra 2006 do 17. januára 2007 a akútne obmedzenie v bežnom spôsobe života pre bolesti hlavy, horných a dolných končatín a obmedzený hygienický režim v trvaní 7 dní,

2/ dňa 22. augusta 2008 asi o 10.00 hodine v P., na sídlisku S. na Š. ulici, po vystúpení z osobného motorového vozidla zn. Volkswagen Golf, evidenčného čísla X., žltej farby, bol kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia PZ v Považskej Bystrici v zložení npor. J. M. a nstržm. L. K., ktorými bol vyzvaný, aby preukázal svoju totožnosť, na čo im začal vulgárne nadávať a vyhrážať sa, pričom sa rozháňal rukami a zatínal päste, a po príchode druhej hliadky Obvodného oddelenia v Považskej Bystrici v zložení práp. M. P. a práp. R. S., ktorými bol opakovane vyzvaný, aby preukázal svoju totožnosť, reagoval opätovnými vulgárnymi nadávkami a rozhadzovaním rúk, na čo bol upozornený, aby upustil od svojho správania, lebo inak bude predvedený na Obvodné oddelenie PZ v Považskej Bystrici za účelom zistenia jeho totožnosti, pričom obžalovaný J. C. napriek tomu pokračoval vo vulgárnych nadávkach na príslušníkov Obvodného oddelenia PZ v Považskej Bystrici, zovretou päťou strčil do práp. R. S. a pokúsil sa z miesta utiecť, v čom mu práp. R. S. zabránil tak, že po výzve použil donucovacie prostriedky – hmaty a chvaty a založil mu na ruky putá. Počas tohto však obžalovaný J. C. kládol aktívny odpor tým, že sa rôzne metal a rozháňal rukami a zaútočil na práp. R. S. tak, že ho uhryzol do ľavého ucha a nstržm. L. K. udel päťou do pravej strany tváre pod oko, a počas zákroku kládol aktívny odpor tým, že hrýzol, škriabal a kopal, čím práp. R. S. spôsobil zranenia – povrchovú hryznú ranu na dolnom laloku ľavej ušnice a povrchovú odreninu a pomliaždenie pravého lakt'a a pravého kolena a nstržm. L. K. pomliaždenie pravej strany tváre a povrchové pomliaždenie pravého predlaktia, ktoré ich neobmedzovali v bežnom spôsobe života,

3/ napriek tomu, že mu rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva PZ v Považskej Bystrici pod číslom ORP-185/D1PB-SK-2008 zo dňa 19. mája 2008, právoplatného toho istého dňa bol uložený zákaz viesť motorové vozidlá na dobu šesť mesiacov odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia, dňa 22. augusta 2008 asi o 10.00 hodine v Považskej Bystrici, na sídlisku S. na Š. ulici, riadil

osobné motorové vozidlo zn. Volkswagen Golf, evidenčného čísla X., žltej farby, pričom bol kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia PZ v Považskej Bystrici.

Za to mu bol podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 2 Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bol obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. obžalovanému bol uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na 2 (dva) roky.

Krajský súd v Trenčíne na podklade odvolania obžalovaného, rozsudkom z 5. februára 2009, sp. zn. 2To 144/2008, skôr uvedený rozsudok okresného súdu podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Tr. por. zrušil vo výroku o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu a sám na podklade § 322 ods. 3 Tr. por. obvinenému podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. i/, písm. l/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 3, § 41 ods. 2 Tr. zák. uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 9 (deväť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. obvineného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obvinený J. C. písomným podaním z 03. februára 2012 (doručeným súdu prvého stupňa v ten istý deň), podal prostredníctvom obhajkyne JUDr. A. K. proti citovaným rozsudkom okresného a krajského súdu dovolanie.

V dovolaní poukázal na naplnenie dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. h/, a písm. i/ Tr. por. a domáhal sa zrušenia uvedených rozsudkov s tým, aby najvyšší súd vyslovil, že rozsudkom Okresného súdu v Považskej Bystrici bol porušený zákon v ustanovení § 34 ods. 2, ods. 3, ods. 4 Trestného zákona a § 2 ods. 10 Trestného poriadku a tento rozsudok zrušil vo výroku o vine a podľa § 386 ods. 2 Tr. por., zrušil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trenčíne vo výroku o treste. Napokon navrhol, aby najvyšší súd podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal okresnému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. bol podľa dovolateľa naplnený tým, že krajský súd mu uvedeným rozsudkom nesprávne uložil trest, pretože podľa jeho názoru horná hranica trestnej sadzby bola v posudzovanom prípade šesť rokov a deväť mesiacov a aj napriek prevahe poľahčujúcich okolností mu súd uložil trest na hornej hranici trestnej sadzby.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. obvinený videl v tom, že zo skutku v bode 1/ uvedeného v napadnutých rozhodnutiach súdov obidvoch stupňov nemal byť uznaný za vinného, pretože pred sudcom okresného súdu sa k spáchaniu trestného činu v bode 1/ nepriznal. Poukázal na skutočnosť, že aj v podanom odvolaní uviedol, že na hlavnom pojednávaní bol pod vplyvom antidepresív v dôsledku čoho nerozumel otázkam sudcu a z tohto dôvodu v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. vyhlásil, že je vinný zo spáchania všetkých skutkov uvedených v podanej obžalobe. Vyhlásenie spravil preto, že sudca mu na hlavnom pojednávaní povedal, že ak sa prizná bude mu uložený miernejší trest, čo sa však nestalo. Pretože konal v nutnej obrane z trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., nemal byť uznaný za vinného.

Prvostupňový súd v súlade s § 376 Tr. por. doručil dovolanie obvineného na vyjadrenie Okresnej prokuratúry Považská Bystrica a poškodeným M. Š., R. S. a L. K..

Z uvedených osôb sa k podanému dovolaniu obvineného vyjadril len okresný prokurátor. K podanému dovolaniu uviedol, že dôvody dovolania nie sú v posudzovanom prípade splnené a preto navrhol dovolanie obvineného ako nedôvodné odmietnuť.

Po tomto postupe predložil okresný súd 14. marca 2012 dovolanie obvineného Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že dovolanie proti napadnutému uzneseniu je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h/ a § 566 ods. 3 Tr. por.) a bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 2 Tr. por. v znení účinnom do 31. augusta 2011). Dovolanie súčasne spĺňa podmienky uvedené v § 372 až § 373 Tr. por., ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por.

Dovolací súd po preskúmaní spisového materiálu však zistil, že dovolateľom namietané dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. h/, písm. i/ Tr. por. v posudzovanom prípade naplnené neboli a preto je dovolanie potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa (písm. h/),

rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť (písm. i/).

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371.

Podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. ak presahuje pomere poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 38 ods. 8 Tr. por. zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby podľa odsekov 3 a 6 sa vykoná iba v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby; základom na zníženie alebo zvýšenie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu; súd uloží páchatel'ovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody.

Pokiaľ ide o dovolateľom namietané nezákonné uloženie trestu, najvyšší súd zistil, že pri ukladaní trestu pri dodržaní postupu uvedeného v § 38 ods. 3 a § 41 ods. 2 Tr. zák.

s tým, že najskôr sa postupuje podľa § 38 ods. 3 Tr. por. a následne sa vykoná výpočet postupom podľa § 41 ods. 2 Tr. por., mal byť obvinenému uložený trest odňatia slobody v rozpätí sedem rokov a štyri mesiace až desať rokov a osem mesiacov.

Z uvedeného je zrejmé, že obvinenému krajský súd v skutočnosti uložil trest nie neprimerane prísny, ale naopak, trest odňatia slobody pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu. Z dôvodu, že dovolanie podal výlučne obvinený a s tým súvisiaci zákaz zmeny k horšiemu (zákaz *reformatio in peius*) najvyšší súd ako súd dovolací nebol oprávnený toto pochybenie napraviť, pretože by bolo v neprospech obvineného.

Pokiaľ ide o dovolacie námietky obvineného vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., najvyšší súd pripomína, že tento dovolací dôvod je daný v prípadoch, keď rozhodnutie súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení. Formuláciou uvedenou v tomto ustanovení zákon vyjadruje, že dovolanie založené na dovolacom dôvode podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je určené k náprave právnych chýb rozhodnutia vo veci samej, pokiaľ tieto chyby spočívajú v právnom posúdení skutku alebo iných skutočnosti podľa noriem hmotného práva.

Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok neslúži k revízii skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, alebo korigovať len odvolací súd. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu inštanciu zameranú k preskúmaniu rozhodnutí súdu druhého stupňa. Správnosť a úplnosť skutkových zistení dovolací súd nemôže posudzovať, pretože nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Námietka nesprávnosti skutkových zistení, prípadne nesúhlas s tým, ako súd hodnotil vykonané dôkazy, nemôže zakladať dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Dovolateľ, ako to vyplýva z obsahu ním podaného mimoriadneho opravného prostriedku, vyjadruje nesúhlas s hodnotením dôkazov, poukazuje na to, že v bode 1/ konal v nutnej obrane a že sa k spáchaniu tohto skutku priznal pod vplyvom antidepresív a poučenia sudcu, ktoré sa však v uloženom treste neodrazilo.

Dovolateľom uvedené námietky založené na uvedených výhradách a tiež nesprávnom hodnotení dôkazov sú teda mimo deklarovaného zákonného dovolacieho dôvodu, a preto na ne dovolací súd nemohol prihliadať.

Dovolací súd zdôrazňuje, že zo znenia dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. okrem iného vyplýva, že správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť a preto prieskumná povinnosť dovolacieho súdu u tohto dovolacieho dôvodu je preto vymedzená len na posúdenie otázky, či znenie skutkovej vety obsahuje všetky zákonné znaky trestného činu, z ktorého bol obvinený právoplatným rozsudkom uznaný za vinného.

Znenie skutkových viet v bodoch 1/ - 3/, teda aj skutková veta v bode 1/ tejto požiadavke zodpovedajú a preto naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ nebolo možné konštatovať.

Neušlo pozornosti najvyššieho súdu, že v bode 1/ prvostupňového rozsudku mal byť prečin výtržníctva správne posúdený podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., pretože ako aj právna veta uvedeného rozsudku znie, obvinený taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania a nie z osobitného motívu podľa ods. 2 písm. a/ Tr. zák., ktorý napokon zo skutkovej vety v bode 1/ ani nevyplýva. Pretože zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z 18. novembra 2008 (č. l. 143) možno spoľahlivo zistiť, že aj keď obvinený podal odvolanie výlučne len voči výroku o treste (v jeho písomnom odôvodnení už namietal aj výrok o vine v bode 1/) krajský súd viazaný ustanovením § 317 ods. 1 Tr. por. na túto chybu, ktorá nebola odvolaním vytýkaná, nemusel prihliadnuť, pretože zistené porušenie zákona zásadne neovplyvnilo postavenie obvineného (§ 371 ods. 4 Tr. por.) a preto naň v zmysle tohto ustanovenia pri rozhodovaní o dovolaní obvineného neprihliadol ani dovolací súd.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dospel k záveru, že je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania predpokladané ustanovením § 371 ods. 1 písm. h/, písm. i/ Tr. por., a tak podľa § 382 písm. c/ Tr. por. uznesením dovolanie obvineného odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 3. apríla 2012

JUDr. Martin P i o v a r t s y, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová